

عنوان مقاله:

پیش بینی سازگاری اجتماعی بر اساس احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی در دانش آموزان پسر

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی آسیب شناسی روانی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 9

نویسنده:

محمد ادهمی بابامیری - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه علوم تربیتی، واحد سقز، دانشگاه آزاد اسلامی، سقز، ایران

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف پیش بینی سازگاری اجتماعی بر اساس احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی در دانش آموزان پسر انجام گرفت. روش پژوهش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی دانش آموزان پسر دوره دوم متوسطه شهر بوکان در سال تحصیلی ۱۴۰۲ بودند که با استفاده از روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۱۰۰ نفر به عنوان نمونه مورد ارزیابی قرار گرفتند. برای سنجش متغیرهای مورد مطالعه از پرسشنامه های سازگاری اجتماعی بل (۱۹۶۱)، احساس تعلق به مدرسه بری، بتی و وات (۲۰۰۵) و بهزیستی روانشناختی ریف (۱۹۹۵) استفاده شد. تجزیه و تحلیل داده های پژوهش با استفاده از روش های ضریب همبستگی پیرسون و تحلیل رگرسیون گام به گام و با نرم افزار SPSS نسخه ۲۳ صورت گرفت و سطح معناداری آزمون ها ۰/۰۵ در نظر گرفته شد. یافته ها نشان داد که همبستگی مثبت معنی داری بین احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی وجود داشت. همچنین همبستگی مثبت معنی داری بین احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی با سازگاری اجتماعی وجود داشت. ۳/۳۱ درصد از واریانس سازگاری اجتماعی توسط احساس تعلق به مدرسه و در مجموع ۹/۴۴ درصد از واریانس سازگاری اجتماعی توسط احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی تبیین شد. با توجه به نتایج پژوهش می توان اظهار کرد که جهت ارتقای سازگاری اجتماعی به نقش احساس تعلق به مدرسه و بهزیستی روانی نیز توجه شود.

کلمات کلیدی:

سازگاری اجتماعی، احساس تعلق به مدرسه، بهزیستی روانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1954915>

